

OBEC BUDMERICE
Obecný úrad Budmerice č. 534, 900 86 Budmerice

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky
Sekcia environmentálneho posudzovania a povoľovania
Odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie
Námestie Ľ. Štúra 1
812 35 Bratislava

ku konaniu č. 7004/2026-11.1/lm
31204/2026

Vaše číslo/zo dňa
31204/2026
25.05.2026

Naše číslo
OcÚ-106/2026-013

Vybavuje
starosta

Dátum
10.06.2026

Rozklad dotknutej obce proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania

Obci Budmerice, bolo ako dotknutej obci doručené z konajúceho správneho organu, ktorým je Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania, pod vyššie uvedenou spisovou značkou z 25. mája 2026 (ďalej len „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania“), ktorým sa určilo, že po vykonaní zisťovacieho konania pre zmenu navrhovanej činnosti „Skládka odpadov Budmerice, kazeta č. 5, sekcia S6-S9 – Úprava nivelety základne skládky odpadov pre optimalizáciu riešenia“, navrhovateľa Istrochem Reality, a. s., Nobelova č. 34, 836 05 Bratislava, IČO 35797525, sa zmena navrhovanej činnosti „Skládka odpadov Budmerice, kazeta č. 5, sekcia S6-S9 – Úprava nivelety základne skládky odpadov pre optimalizáciu riešenia“, uvedená v predložennom oznámení o zmene navrhovanej činnosti nebude posudzovať podľa zákona NR SR č. 24/2026 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte tohto rozkladu sa obmedzíme iba na skrátené označenie „zákon“).

Obec Budmerice, ako dotknutá obec podáva voči uvedenému Záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania, ktorým sa rozhodlo o citovanej zmene navrhovanej činnosti tak, že sa nebude posudzovať

rozklad

podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona a súv. ustanovení, a to z dôvodov, ktoré nižšie osobitne uvádzame.

I. Rozpor s právnymi predpismi

Základným atribútom každého záväzného stanoviska, ktoré sa vydáva podľa ustanovenia § 29 a súv. zákona je že výroková časť, ktorá určuje, že sa daná zmena nebude posudzovať,

musí byť priamo a udržateľne argumentáciou prepojená s odôvodením, kedy znenie § 29 ods. 17 zákona predpokladá, že správny orgán má v zisťovacom konaní definovať hlavné dôvody, pre ktoré sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena, čo je naša situácia, nebude posudzovať, pričom je nutné to definovať s odkazom na znenie prílohy č. 10 zákona. Majú sa uviesť v rámci odôvodu tiež vlastnosti navrhovanej zmeny a do výroku správny orgán zadefinuje opatrenia, na zabránenie nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.

V tomto posudzovanom prípade tak správny orgán má vychádzať z Prílohy č. 10 k zákonu, podľa ktorej je stanovených a taxatívne určených viacero ukazovateľov pod časťami I. až III. A všetky tieto ukazovatele má správny orgán zohľadniť a adekvátne zodpovedať otázku, ako a do akej miery má daná zmena prevádzky vplyv na životné prostredie.

Tu vnímame základný rozpor vydaného Záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania so zákonom. A to z nasledovných dôvodov.

Povinnosťou správneho orgánu je, aby v rámci časti III. Prílohy č. 10 k zákonu pre každé z kritérií uvedenými v časti I. a II. Prílohy č. 10, teda pre povahu a rozsah navrhovanej činnosti a miesto vykonávania navrhovanej činnosti určil a zhodnotil celkovo osem kritérií, ktoré sú uvedené v časti III. danej Prílohy. Správny orgán musí teda uviesť napríklad pre časť 4.1 čo sú vodné útvary zhodnotenie, kde sa musí vysporiadať minimálne s danými ôsmimi kritériami posúdenia vplyvu a detailne ich rozobrať a uviesť a odôvodniť. Takto musí správny orgán postupovať vo vzťahu ku každému jednému zadaniu v rámci Prílohy č. 10, jej časti I. a II. Tu však správny orgán toto nevykoná, jeho správna úvaha a vysvetlenie je nedostatočné a chýbajúce.

Ako príklad uvádzame napríklad posúdenie vplyvu na faunu, flóru a biotopy. Kde proste úplne absentuje zhodnotenie vplyvu z pohľadu veľkosti, komplexnosti alebo predpokladaného začiatku, trvania, frekvencie vplyvu, etc. Týmto vadami trpia aj zvyšné hodnotenia vplyvov, kedy buď správny orgán úplne opomenul povinné posúdenia určených vplyvov z časti III. Prílohy č. 10 zákona alebo sa im nevenuje vôbec, prípadne iba okrajovo. Tu máme za to, že zmyslom danej povinnosti a Prílohy č. 10 a jej celkom rozsiahlej detailnosti je práve to, aby správny orgán zodpovedal na všetky otázky zásahu navrhovanej činnosti tak detailne, aby tým preukázal, že navrhovaná činnosť sa popudzovať podľa zákona nebude. Tu však, nie je takýto záver možné urobiť, pretože správny orgán daný stav zistil a posúdil nedostatočne, prípadne, úplne opomenul povinné hodnotenie podľa uvedenej Prílohy č. 10 k zákonu a jej časti III. Tá má slúžiť ako kritérium hodnotenia na všetky dané vplyvy, ktoré proste konajúci správny orgán nesmie vynechať alebo opomenúť. Ak to učiní, založí nezákonnosť svojho rozhodnutia pre nepreskúmateľnosť, kedy nie je zrejmé a jasné, akými dôvodmi definuje konajúci správny orgán zákonnosť svojho výroku. Dôvody musia byť v odôvodnení vysvetlené a detailne opísané, ak má správny orgán povinnosť dať odpoveď na stanovený počet kritérií, musí tak urobiť pre všetky určené prípady, ktoré Príloha č. 10 k zákonu predpokladá. A to sa nestalo v tomto prípade.

Ak správny orgán tak zásadne pochybí, ako sa to stalo v tomto prípade, vzniká potom časť jeho Záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania, ktorá je vlastne nejasná, neurčitá a najmä nepreskúmateľná. Pretože dotknutej obci a ani verejnosti nie je zrejmé, ako boli vyhodnotené všetky obligatórne kritéria, keď o nich správny orgán neuvádza svoju úvahu.

Odôvodnenie musí byť veľmi detailné v tomto opise vplyvov, pretože ak po jeho zhodnotení následne správny orgán v rámci záverečného vyhodnotenia robí konštatáciu, ktorá sa odráža v enunciate daného Záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania, potom

nie je vôbec zrejmé, ako sa správny orgán dopracoval k záveru, že sa činnosť nebude posudzovať, keď toto záverečné zhrnutie na takýto záver nedáva podklady. Navyše, naprieč celým odôvodnením sa definuje základný atribút navrhovanej zmeny a tou je navýšenie kapacity skládky o 49 768,28 m³. A tu správny orgán proste nedáva v kontexte jeho základnej povinnosti vôbec preskúmateľnú a ustálenú odpoveď na to, prečo pri tak zásadnom navýšení kapacity sa posudzovanie podľa zákona nemá vykonať. Sú tu síce čiastkové hodnotenia podľa Prílohy č. 10 k zákonu, ktoré, ako už uvádzame, vykazujú závažné nedostatky, avšak to nič nemení na tom fakte, že správny orgán detailné a záverečné zhrnutie a argumentáciu, prečo vlastne takéto navýšenie kapacity nepovažuje za potrebné podrobiť posudzovaniu podľa zákona, nevykoná. Iba to stroho a nejasne konštatuje.

Niektoré časti, ktoré sa majú povinne skúmať z pohľadu správneho orgánu v napadnutom Záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania úplne absentujú, teda konajúci správny orgán ich vôbec nezahrnul ani nevyhodnotil, napriek tomu, že to bola jeho povinnosť podľa Prílohy č. 10 k zákonu, napríklad súlad navrhovanej zmeny činnosti s územnoplánovacou dokumentáciou.

Ďalšou výhradou, ktorú na napádané Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania máme, smeruje k výrokovej časti, kde sa určujú opatrenia na zabránenie a zmiernenie znečistenia životného prostredia. Ich výpočet predstavuje celkovo sedem opatrení, ktoré považujeme za neurčité. Správny orgán výlučne vo všeobecnej a neurčitej rovine definuje povinnosti pre žiadateľa, z ktorých nie je zrejmé, ako, akými prostriedkami, akým postupom a v akom čase ich má naplniť a zrealizovať. Keď má napríklad žiadateľ:

„Počas realizácie zmeny navrhovanej činnosti „Skládka odpadov Budmerice, kazeta č. 5, sekcia S6-S9 – Úprava nivelety základne skládky odpadov pre optimalizáciu riešenia“ používať iba stavebné mechanizmy v dobrom technickom stave, aby nedošlo k ohrozeniu kvality podzemných a povrchových vôd a aby sa zabránilo nadlimitným emisiám z ich výfukových plynov.“

alebo

„Počas realizácie zmeny navrhovanej činnosti „Skládka odpadov Budmerice, kazeta č. 5, sekcia S6-S9 – Úprava nivelety základne skládky odpadov pre optimalizáciu riešenia“ zabezpečiť prevádzku tak, aby bolo minimalizované riziko uniku znečisťujúcich látok do pôdy, povrchových a podzemných vôd.“

Toto je iba príklad toho, že navrhnuté opatrenia sú prakticky nevykonateľné alebo si ich vykoná žiadateľ podľa seba. Ich určitosť a zrozumiteľnosť nie je nastolená, čím vlastne výrovková časť rozhodnutia trpí nezákonnosťou aj v tejto časti. Ako má žiadateľ vykonať opatrenie „mať mechanizmy v dobrom technickom stave“? Čo to v praxi znamená? Nemá z nich unikať olej alebo majú mať platnú STK a EK alebo majú byť v záruke alebo majú mať iný technický ekvivalent, ktorý je pre danú činnosť dôležitý? Aké sú to nadlimitné emisie? Kto a ako ich bude merať? Taktiež má žiadateľ minimalizovať riziko úniku znečisťujúcich látok do pôdy. Teda nejaké uniknúť môžu? V akom množstve? Kto to bude posudzovať a ako?

Toto je iba príklad toho, že správny orgán úplne absentuje na kvalitu výrokovej časti a vsunul do nej nezmyselné a zbytočné povinnosti, ktoré nemajú vecný rámec a vlastne pre danú činnosť žiadateľa nepredstavujú žiadne povinnosti a ak áno, nie je vôbec zrejmé, aké. K tomu dokonca nedáva odpoveď správny orgán ani v rámci odôvodnenia, prečo vlastne volil tento súbor ôsmich opatrení, aký majú zmysel, ako ich treba vnímať, ako vykladať a ako konkrétne v praxi realizovať. Správny orgán tu síce splnil svoju zákonnú povinnosť, že do výroku svojho Záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania vložil opatrenia, čo

predpokladá znenie § 29 ods. 17 zákona, avšak učinil tak správny orgán výlučne arbitrárne, nepredvídateľne a svojvoľne. K tomu ešte pripájame druhý argument, kedy prijaté opatrenia vlastne nemajú nahrádzať samotné posudzovanie vplyvov podľa zákona. Správny orgán rozhodol, že zmena činnosti sa posudzovať nebude, zároveň však vytvára nejasný opis opatrení, ktoré ako by mali nahradiť proces posudzovania, ktorý sám odmieta. A tak navrhované opatrenia majú vlastne sanovať a nahradiť proces posudzovania, čo je neprípustné, navyše za situácie, kedy je to práve správny orgán, ktorý toto posudzovanie odmietol.

Nižšie uvedené dôvody podľa obce preukazujú, že v zisťovacom konaní nebolo možné zákonne a preskúmateľne dospieť k záveru, že zmena navrhovanej činnosti sa nebude posudzovať. Naopak, tieto dôvody odôvodňujú zmenu napadnutého záväzného stanoviska tak, aby bolo určené, že zmena sa bude posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov:

1. Zmena sa týka skládky nebezpečných odpadov a podľa napadnutého záväzného stanoviska a dokumentov zverejnených v centrálnom informačnom systéme EIA/SEA spočíva v prehĺbení dna skládkového telesa v sekciách S6 až S9 o 3,0 m, vo zvýšení kapacity sekcií S5 až S9 o 49 768,28 m³ a v dosiahnutí celkovej kapacity oddelenej časti skládky 766 456,28 m³ s predpokladaným horizontom rekultivácie do roku 2080.
2. V odôvodnení napadnutého záväzného stanoviska sú uvedené hydrogeologické skutočnosti, ktoré vylučujú jednoduchý záver o nevýznamnosti vplyvov: podzemná voda môže byť uzavretá v šošovkách piesčitých ílov, jej hladina sa môže meniť na krátke vzdialenosti aj podľa zrážok a ročného obdobia a v sonde B-2 bola zistená aj v hĺbke 1,50 m pod terénom.
3. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky uložilo podmienku, aby sa v ďalších stupňoch projektovej dokumentácie zosúladiť informácie o drenážnom systéme. Pri skládke nebezpečných odpadov je drenážny systém, tesnenie, priesaková kvapalina a ochrana podzemných vôd jadrom environmentálnej bezpečnosti, nie otázkou, ktorú možno odložiť až do povoľovania.
4. Napadnuté záväzné stanovisko sa nevysporiadalo preskúmateľne s požiadavkami obce na plné posudzovanie vplyvov na životné prostredie, nezávislé hydrogeologické posúdenie, hodnotenie vplyvov na verejné zdravie, hlukovú, dopravnú a rozptylovú štúdiu, havarijný plán, monitoring a kumulatívne vplyvy.
5. Petícia za povinné hodnotenie vplyvov na životné prostredie mala podľa vyjadrenia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky spolu 1 449 podporovateľov a požadovala povinné hodnotenie vplyvov na životné prostredie, prizvanie obce a okolitých obcí a informovanie verejnosti. Ide o významný prejav dotknutosti verejnosti v zmysle Aarhuského dohovoru a smernice EIA.
6. Porovnateľná vec „Skládka odpadov na nebezpečný odpad v lokalite Zohor (Zmena č. 4)“ podporuje záver, že pri technických a kapacitných zmenách skládky nebezpečných odpadov majú byť odborne preverované otázky potreby kapacity, technického riešenia skládky, tesnenia, drenáže, ochrany pôdy, povrchových vôd, podzemných vôd, priesakových kvapalín, monitoringu a vyhodnotenia stanovísk. Tieto otázky sú priamo relevantné aj v Budmericiach.
7. Výklad zákona o posudzovaní vplyvov musí byť eurokonformný a v súlade s Aarhuským dohovorom, ktorým je Slovenská republika viazaná. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že zmena existujúcej činnosti nemôže byť vylúčená z posudzovania iba preto, že je označená ako technická úprava, že sa realizuje v existujúcom areáli alebo že sa neposudzuje podľa jediného kvantitatívneho kritéria. Pri existencii odborných pochybností o vode, drenáži, tesnení, priesakových kvapalinách, stabilite a kumulatívnych vplyvoch má byť výsledkom zisťovacieho konania záver, že zmena sa bude posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov.

Napadnuté záväzné stanovisko opisuje zmenu ako úpravu nivelety základne skládky. Tento opis však nesmie zakryť reálnu environmentálnu podstatu zmeny. Predmetom je prehĺbenie dna skládkového telesa v časti sekcií S6 až S9 o 3,0 m a navýšenie kapacity sekcií S5 až S9 na 342 868,28 m³, teda o 49 768,28 m³. Celková kapacita telesa skládky odpadov Budmerice – oddelená časť má po navýšení dosiahnuť 766 456,28 m³, pričom predpokladaný termín uzatvorenia kazety K5 a jej rekultivácie je uvádzaný do roku 2080.

Takto vymedzené parametre nie sú iba stavebno-technickou úpravou. Ide o zväčšenie využiteľného objemu skládky nebezpečných odpadov a o predĺženie časového horizontu environmentálnej záťaže. Pri skládke nebezpečného odpadu nemožno významnosť vplyvov posudzovať len podľa pôdorysného záberu územia. Rozhodujúce sú aj objem, trvanie, riziko priesakových kvapalín, havarijné scenáre, dlhodobá starostlivosť, kumulácia s predchádzajúcimi etapami a vplyvy na zdravie a kvalitu života obyvateľov.

Tento záver podporuje aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie. V rozsudku z 24. októbra 1996 vo veci C-72/95, Aannemersbedrijf P. K. Kraaijeveld BV a i. proti Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, ECLI:EU:C:1996:404 (ďalej len „rozsudok Kraaijeveld“), Súdny dvor zdôraznil široký rozsah pôsobnosti smernice EIA a jej preventívny účel. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že zásah do existujúceho diela nemožno vylúčiť z posudzovania iba preto, že je označený ako zmena, úprava alebo technická modifikácia. Rozhodujúci je jeho reálny obsah a možný vplyv na životné prostredie.

V predmetnej veci preto nemôže byť rozhodujúce, že zmena je označená ako „úprava nivelety“ alebo „optimalizácia riešenia“. Rozhodujúce je, že ide o zásah do dna skládky nebezpečných odpadov, jej kapacity, drenáže, tesnenia, priesakových kvapalín a vzťahu k podzemným vodám. Tieto prvky predstavujú jadro environmentálnej bezpečnosti skládky. Podľa § 29 ods. 17 zákona o posudzovaní vplyvov musí záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania, ktorým sa určí, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena sa nebude posudzovať podľa zákona, obsahovať hlavné dôvody takéhoto záveru s prihliadnutím na kritériá uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a prípadné opatrenia na predchádzanie významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.

Napadnuté záväzné stanovisko tento štandard podľa názoru obce nespĺňa. Neobsahuje preskúmateľnú správnu úvahu, ktorá by vysvetlila, prečo pri skládke nebezpečných odpadov, pri prehĺbení dna o 3,0 m, pri zistení podzemnej vody v sonde B-2 aj v hĺbke 1,50 m p. t., pri potrebe zosúladenia drenážneho systému až v ďalších stupňoch projektovej dokumentácie a pri kapacitnom navýšení o 49 768,28 m³ nemožno očakávať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie.

Rovnako judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, najmä rozsudok z 30. apríla 2009 vo veci C-75/08, Christopher Mellor proti Secretary of State for Communities and Local Government, ECLI:EU:C:2009:279 (ďalej len „rozsudok Mellor“), vyžaduje, aby rozhodnutie o nepodrobení projektu posudzovaniu bolo odôvodnené tak, aby dotknuté osoby mohli overiť, prečo príslušný orgán považoval posudzovanie za nepotrebné, a aby mohli účinne uplatniť opravný prostriedok. Napadnuté záväzné stanovisko tento štandard nespĺňa, pretože neobsahuje konkrétnu odbornú úvahu k rozhodujúcim otázkam vody, drenáže, tesnenia, priesakových kvapalín, stability, kumulatívnych vplyvov a dlhodobého monitoringu.

Obec Budmerice v zisťovacom konaní požadovala, aby sa zmena posudzovala podľa zákona o posudzovaní vplyvov, a poukazovala na potrebu odborného posúdenia vplyvov na vody, verejné zdravie, hluk, dopravu, ovzdušie, pôdu, havarijné riziká, monitoring a kumulatívne vplyvy. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky však tieto požiadavky nevyhodnotilo spôsobom, ktorý by umožňoval preskúmať, prečo práve pri skládke nebezpečných odpadov a pri prehĺbení dna o 3 m nie je potrebné plné posudzovanie vplyvov na životné prostredie.

Odôvodnenie rozhodnutia zo zisťovacieho konania musí preukázať vlastnú správnu úvahu príslušného orgánu. Nestačí reprodukovat' tvrdenia navrhovateľa, že sa nemení druh odpadu, že nedochádza k rozšíreniu plochy alebo že sa nezvýši doprava. Podstatou je, či zmena môže mať významný nepriaznivý vplyv pri zohľadnení jej povahy, rozsahu, miesta, kumulatívnych účinkov, trvania a rizík.

Ak príslušný orgán nezohľadní konkrétne odborné námietky obce alebo ich odbaví len všeobecnou formulou, vzniká nepreskúmateľnosť. Tá je o to závažnejšia, že po právoplatnosti stanoviska „nebude sa posudzovať“ sa navrhovateľovi otvára cesta do povoľovacích konaní bez správy o hodnotení, bez verejného prerokovania, bez odborného posudku a bez záverečného stanoviska EIA.

Význam tejto procesnej otázky potvrdzuje aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 15. januára 2013 vo veci C-416/10, Jozef Križan a i. proti Slovenskej inšpekcii životného prostredia, ECLI:EU:C:2013:8 (ďalej len „rozsudok Križan“). Hoci išlo o iný procesný režim, rozsudok sa týkal skládky odpadov a zdôraznil potrebu účinnej verejnej účasti a prístupu dotknutej verejnosti k relevantným informáciám. V predmetnej veci by záver „nebude sa posudzovať“ znamenal, že dotknutá obec a verejnosť budú vylúčené z plného procesu EIA práve vo vzťahu k otázkam, ktoré sú pre environmentálnu bezpečnosť skládky rozhodujúce. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky malo posudzovať aktuálnu zmenu nielen izolovane, ale aj v spojení s existujúcou prevádzkou skládky Budmerice a s predchádzajúcimi zmenami kazety K5. Postupné čiastkové zmeny nesmú viesť k tomu, že sa významný environmentálny zásah rozloží na viac menších konaní, ktoré jednotlivito uniknú plnému posudzovaniu vplyvov na životné prostredie.

Účelom zákona o posudzovaní vplyvov a smernice EIA je zabrániť aj tomu, aby sa environmentálne významný zásah rozdelil na viac čiastkových zmien, ktoré by sa posudzovali izolovane a jednotlivito by boli označené za nevýznamné. Práve pri existujúcich skládkach je potrebné sledovať kumulatívny účinok predchádzajúcich povolení, zmien kapacity, predĺženia životnosti, technických úprav a dlhodobého zaťaženia územia.

Tento prístup vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie. V rozsudku z 21. septembra 1999 vo veci C-392/96, Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku, ECLI:EU:C:1999:431 (ďalej len „rozsudok Komisia proti Írsku“), Súdny dvor zdôraznil, že pri určovaní potreby posudzovania nemožno vychádzať iba z jedného kvantitatívneho kritéria, ale je potrebné zohľadniť všetky relevantné vlastnosti projektu, najmä jeho povahu, umiestnenie a kumulatívne účinky. Zároveň odmietol prístup, pri ktorom by sa viaceré čiastkové zásahy posudzovali izolovane a jednotlivito by unikli posudzovaniu, hoci spoločne môžu mať významný vplyv na životné prostredie.

Rovnako v rozsudku z 21. marca 2013 vo veci C-244/12, Salzburger Flughafen GmbH proti Umweltsenat, ECLI:EU:C:2013:203 (ďalej len „rozsudok Salzburger Flughafen“), Súdny dvor zdôraznil, že pri zmenách existujúcej infraštruktúry nemožno vychádzať len z prahových

alebo kvantitatívnych kritérií, ale treba zohľadniť aj umiestnenie projektu, citlivosť dotknutého územia a kumulatívne účinky. Tento záver je použiteľný aj pri existujúcej skládke odpadov: skutočnosť, že zmena prebieha v už existujúcom areáli, sama osebe nevylučuje významný vplyv, ak zasahuje do kapacity, dna, drenáže, tesnenia, priesakových vôd a vzťahu k podzemným vodám.

Z hľadiska prílohy č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov a prílohy III smernice EIA sú relevantné najmä kumulácia s inými existujúcimi alebo povolenými projektmi, využívanie prírodných zdrojov, produkcia odpadov, znečistenie, riziko havárií, citlivosť územia, trvanie, frekvencia, pravdepodobnosť a reverzibilita vplyvov. Napadnuté záväzné stanovisko tieto kritériá nevyhodnocuje v dostatočnej hĺbke a vo vzťahu k dlhodobému horizontu do roku 2080.

Osobitne a konkrétne uvádzame ešte nasledovné výhrady k vydanému Záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania:

Zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov nie je konaním, v ktorom musí obec preukázať istú, bezprostrednú a kvantifikovanú škodu. Účelom zisťovacieho konania je zistiť, či navrhovaná činnosť alebo jej zmena môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie. Už existencia relevantnej možnosti významného nepriaznivého vplyvu má viesť k záveru, že sa vykoná plné posudzovanie.

Pri skládke nebezpečných odpadov a pri zásahu do nivelety dna skládkového telesa je potrebné uplatniť preventívny prístup. Ak samotné podklady uvádzajú heterogénne zvodnenie, výskyt podzemnej vody v malej hĺbke a potrebu doplniť drenážne opatrenia, orgán nemôže bez plného posudzovania vplyvov na životné prostredie spoľahlivo uzavrieť, že vplyv nebude významný.

V zisťovacom konaní nemá obec dokazovať vznik škody; postačuje, že zo samotných podkladov vyplýva relevantná odborná neistota o možnom významnom vplyve na podzemné vody. Túto neistotu mal príslušný orgán vyhodnotiť v prospech plného posudzovania, nie v prospech vylúčenia posudzovania.

Tento výklad je v súlade so smernicou EIA aj judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej už možnosť významného vplyvu z dôvodu povahy, veľkosti alebo umiestnenia projektu aktivuje potrebu účinného preverenia. Pri skládke nebezpečných odpadov nemožno dôvodné odborné pochybnosti vykladať v prospech vylúčenia EIA, ale v prospech úplného odborného posúdenia.

- Nedostatočne zistený skutkový stav vo vzťahu k hydrogeologickým pomerom, podzemnej vode a drenážnemu systému

Príslušný orgán vydal záväzné stanovisko napriek tomu, že nebola predložená úplná a preskúmateľná projektová dokumentácia pre riešenie kritickej hydrologickej situácie, najmä prítomnosti podzemnej vody v hĺbke 1,5 m. Táto skutočnosť môže priamo ovplyvniť bezpečnosť tesniaceho systému plánovaného dna skládky.

Záväzné stanovisko uvádza, že „*dno skládky zostáva nad hladinou podzemných vôd*“, pričom zároveň operuje s hĺbkou hladiny cca 16,0 m pod terénom. Tento záver je v priamom a nevysvetlenom rozpore s fyzickým nálezom vo vrte B-2 z februára 2026, ktorý mal potvrdiť prítomnosť podzemnej vody už v hĺbke 1,5 m pod terénom. Ak príslušný orgán akceptuje zníženie nivelety dna o 3,0 m bez toho, aby tento rozpor odborne odstránil, ide o zásadné porušenie povinnosti zistiť skutočný stav veci.

Príslušný orgán sa uspokojil s neurčitým konštatovaním navrhovateľa, že „anomálnu“ vodu bude potrebné „*oddrenážovať*“ v rámci projektového riešenia a že doplnenie projektovej dokumentácie o drenážne opatrenia sa má realizovať až v ďalšej fáze realizačného projektu.

Tým odsunul posúdenie najrizikovejšieho prvku stavby do fázy, v ktorej už verejnosť a dotknuté obce nemusia mať porovnateľnú možnosť vyjadriť sa k riešeniu.

Bez nezávislého hydrogeologického posúdenia a 3D hydrogeologického modelu nie je možné preukázať, že nútená drenáž podzemnej vody nespôsobí podtlak, ktorý cez hydraulické okná v nestabilnom podloží nasaje kontaminanty do kolektora podzemných vôd prúdiaceho k obci Vištuk. Ide o otázku, ktorá mala byť vyriešená pred vydaním záväzného stanoviska, nie až v ďalšom povoľovacom stupni.

- Nepreskúmateľnosť kapacitných údajov a matematická vnútorná rozpornosť

Záväzné stanovisko je nepreskúmateľné aj z dôvodu nekritického prevzatia matematicky rozporných kapacitných údajov navrhovateľa. Z technickej dokumentácie a z predchádzajúcich správnych rozhodnutí vyplývajú nasledovné kapacity pre jednotlivé časti kazety K5:

sekcie S1 a S2: fixná projektovaná kapacita 81 074 m³;

sekcie S3 a S4: kapacita po navýšení v roku 2023 vo výške 130 400 m³;

sekcie S5 až S9: navrhovaná kapacita po prehĺbení dna o 3,0 m vo výške 342 868,28 m³.

Matematický súčet kapacít všetkých sekcií S1 až S9 predstavuje $81\,074 + 130\,400 + 342\,868,28 =$

554 342,28 m³. Naproti tomu záväzné stanovisko akceptuje celkovú kapacitu kazety K5 vo výške 766 456,28 m³. Vzniká tak nevysvetlený rozdiel 212 114,00 m³ nebezpečného odpadu.

Príslušný orgán nevysvetlil, kde a akým spôsobom má byť tento objem fyzicky uložený, z akých podkladov hodnota vyplýva a prečo sú kapacitné údaje navzájom konzistentné. Ak správny orgán nevykoná ani základné matematické overenie kapacitných údajov, nemožno hovoriť o presne a úplne zistenom skutkovom stave.

- Obchádzanie zákonných limitov a potreba úplného procesu EIA

Príslušný orgán sa opiera o tvrdenie navrhovateľa, že nedochádza k plošnému ani rozmerovému rozšíreniu zariadenia nad rámec pôvodných povolení. Táto argumentácia je zavádzajúca, pretože ignoruje kumulatívny objem odpadu v areáli a technickú podstatu prehĺbenia dna skládky.

Pôvodné územné rozhodnutie z roku 1976 malo stanoviť limit celkového objemu areálu na 750 000 m³. Súčet aktuálne schválenej kapacity K5 a kapacity uzatvorených kaziet K1 až K4 predstavuje kumulatívny objem minimálne 1 026 456,28 m³ nebezpečného odpadu v jednom oploštenom areáli, teda nárast o viac ako 276 000 m³ nad pôvodný limit.

Skládka nebezpečného odpadu je činnosťou s mimoriadnym environmentálnym významom. Pri takejto činnosti, navyše pri prehĺbení dna a navýšení kapacity, mal príslušný orgán v pochybnostiach rozhodnúť o úplnom posudzovaní podľa zákona o EIA, nie ukončiť proces v zisťovacom konaní.

- Nedostatočné posúdenie kumulatívnych a dlhodobých vplyvov

Príslušný orgán nedostatočne posúdil kumulatívne vplyvy existujúcich kaziet K1 až K4, navrhovanej kazety K5, historických environmentálnych záťaží, opakovaných havarijných udalostí, kropenia priesakovou kvapalinou, predĺženia životnosti areálu a dlhodobého monitoringu po uzatvorení skládky.

Zmena, ktorá sama osebe predstavuje navýšenie kapacity o takmer 50 000 m³ a zároveň zapadá do dlhodobého prevádzkovania areálu nebezpečného odpadu, nemôže byť posudzovaná izolovane. Rozhodujúci je práve kumulatívny efekt na podzemné vody, pôdu, ovzdušie, verejné zdravie a kvalitu života obyvateľov dotknutých obcí.

Ak príslušný orgán a navrhovateľ podľa potreby raz zdôrazňujú administratívne oddelenie prevádzky K5 od kaziet K1 až K4 a inokedy používajú spoločné označenie celého areálu, ide o postup, ktorý vyvoláva podozrenie z účelového drobenia projektu. Administratívne oddelenie nemôže slúžiť na obchádzanie posúdenia kumulatívnych vplyvov jedného funkčného skládkového areálu.

- Ignorovanie bezpečnostných zlyhaní navrhovateľa a rizík priesakových kvapalín

Príslušný orgán pri vydaní záväzného stanoviska nezobral dostatočne do úvahy históriu vážnych prevádzkových havárií a toxikologické riziká spojené s nakladaním s priesakovou kvapalinou. Z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že na predmetnej skládke došlo k viacerým závažným udalostiam, najmä požiarom a výbuchu, v rokoch 2014, 2016, 2019 a 2021. Tieto udalosti potvrdzujú, že riziká prevádzky skládky nie sú hypotetické, ale reálne a opakované.

Záväzné stanovisko zároveň pripúšťa využívanie priesakovej kvapaliny na polievanie povrchu skládky za „priaznivých poveternostných podmienok“. Tento pojem však nie je v rozhodnutí ani v prevádzkovom poriadku exaktne definovaný. Chýba určenie rýchlosti vetra, teploty, vlhkosti vzduchu, smeru vetra a ďalších kritérií, ktoré by umožnili kontrolu a vynútenie takejto podmienky.

Priesaková kvapalina (kód 19 07 02) predstavuje rizikový extrakt. Pri jej používaní na polievanie povrchu môže dochádzať k odparovaniu prchavých organických látok a k tvorbe sekundárnych aerosólov. Bez rozptylovej štúdie a hodnotenia dopadov na verejné zdravie (HIA) nemožno spoľahlivo tvrdiť, že takýto postup nebude mať nepriaznivé vplyvy na obyvateľstvo.

- Rozhodovanie na základe nepravdivých technických údajov a ignorovanie fyzického stavu oplatenia areálu, nariadenie miestnej obhliadky

Príslušný orgán v napadnutom záväznom stanovisku vychádzal z nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu aj vo vzťahu k technickému zabezpečeniu areálu skládky. Rozhodnutie sa v časti týkajúcej sa bezpečnosti a bariérovej funkcie areálu opiera o údaje, ktoré sú v priamom rozpore s fyzickou realitou.

Príslušný orgán v záväznom stanovisku na strane 16 explicitne uvádza, že „samotný areál existujúcej skládky... je oplatený pletivom z pozinkovaného drôtu doplneným ostnatým drôtom“ 1. Toto tvrdenie je však len mechanickým a nekritickým prepisom zastaraných technických správ navrhovateľa. Fyzická obhliadka areálu vykonaná odvolateľom dňa 31. 05. 2026 preukázala, že oplatenie je v dezolátnom stave – je značne skorodované (hrdzavé) a na viacerých úsekoch deravé, čím úplne stráca svoju ochrannú a bariérovú funkciu.

Príslušný orgán v odôvodnení záväzného stanoviska tvrdí, že oplatenie „nepredstavuje migračnú trasu pre živočíchy“, čím odôvodňuje nulový vplyv prevádzky na okolitú biotu. Realita však tento záver kategoricky vyvracia: priamo v areáli skládky boli nájdené čerstvé stopy migrujúcej divej zveri, ktorá do objektu vnika cez početné diery v oplatení. Vzhľadom na to, že areál slúži na ukladanie nebezpečných odpadov s vedecky preukázaným mutagénym a fytotoxickým potenciálom 2-4, vniknutie zveri z príľahlého územia (napr. ÚEV Lindava) predstavuje akútne riziko prenosu toxických látok do potravín.

Na dezolátny stav oplatenia bola Slovenská inšpekcia životného prostredia (SIŽP) výslovne upozornená počas ústneho pojednávania dňa 24. 02. 2026 vo veci zmeny č. 13 integrovaného povolenia. Obec Budmerice vtedy v rámci pripomienok žiadala doplniť do povinností

zamestnancov explicitnú úlohu „kontrolovať a opravovať oplotenie skládky“. SIŽP v procese EIA predmetné nepreveril, nevykonával vlastné dokazovanie, čím porušil zásadu materiálnej pravdy podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku.

Preto žiadame, aby odvolací orgán nariadil povinnú miestnu obhliadku fyzického stavu oplatenia skládkového areálu za účasti zástupcov obce Budmerice a, dotknutých orgánov. Zároveň žiadame, aby do vykonania odborne preukázanej opravy oplatenia a obnovy jeho bariérovej funkcie bolo zakázané ukladanie akýchkoľvek nových nebezpečných odpadov v sekciách S3 až S5, prípadne v ďalších sekciách, ktorých bezpečná prevádzka je závislá od funkčného oplatenia areálu.

Tento nedostatok má význam aj vo vzťahu k princípu predbežnej opatrnosti podľa čl. 191 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Ak existuje reálna možnosť, že zver vniká do areálu skládky nebezpečného odpadu a môže prichádzať do kontaktu s kontaminovanými látkami, správny orgán nemôže túto otázku bagatelizovať alebo ju založiť na neaktuálnom technickom opise oplatenia.

Hoci uvedená skutočnosť zakladá nezákonnosť rozhodnutia pre nesprávne a neúplne zistený skutkový stav; príslušný orgán z vyššie uvedených dôvodov nemohol bez miestneho zisťovania a bez overenia fyzického stavu oplatenia uzavrieť, že vplyvy na biotu sú nulové alebo nevýznamné. Takýto záver je predčasný, nepreskúmateľný a v rozpore s princípom predbežnej opatrnosti.

Priamo v areáli skládky boli nájdené čerstvé stopy migrujúcej divej zveri, ktorá do objektu vniká cez početné poškodenia a diery v oplatení. Vzhľadom na to, že v areáli sa nakladá s nebezpečnými odpadmi a v predchádzajúcich podkladoch boli namietané toxické, fytotoxické a mutagénne riziká súvisiace s priesakovými kvapalinami a historickým znečistením, nemožno vylúčiť riziko kontaktu zveri s kontaminovanými látkami a ich následného prenosu do okolitého ekosystému alebo potravinového reťazca.

-Hydrogeológia, podzemná voda a drenážny systém

Napadnuté záväzné stanovisko uvádza, že podzemná voda môže byť uzavretá v šošovkách viac piesčitých ílov, že hladina podzemnej vody môže byť rozdielna na krátke vzdialenosti a že jej výška sa môže výrazne meniť v závislosti od množstva zrážok a ročného obdobia. Zároveň sa uvádza, že hladina podzemnej vody bola v sonde B-2 zistená v dvoch úrovniach, a to 1,50 m p. t. a 8,20 m p. t.

Pri zámere prehlbiť dno skládkového telesa o 3,0 m je zistenie vody v hĺbke 1,50 m pod terénom osobitne významné. Nemožno ho odbaviť všeobecným konštatovaním, že dno skládky má zostať nad hladinou podzemných vôd, bez plného odborného preverenia sezónnych a extrémnych stavov, lokálnych šošoviek, tlakových pomerov, rizika vztľaku, porúch tesnenia, priesakových kvapalín a účinnosti drenážnych opatrení.

Navyše samotné napadnuté záväzné stanovisko ukladá podmienku, aby sa v ďalších stupňoch projektovej dokumentácie zosúladiť informácie o drenážnom systéme. Takáto podmienka potvrdzuje, že kľúčový technický prvok ochrany podzemných a povrchových vôd nebol v zisťovacom konaní dostatočne uzavretý. Ak má byť drenážny systém dopracovaný a zosúladovaný až neskôr, verejnosť ani dotknutá obec nemali v zisťovacom konaní reálnu možnosť posúdiť jeho účinnosť. To je presne situácia, pre ktorú má nasledovať plné posudzovanie vplyvov na životné prostredie.

Tento postup je problematický aj z hľadiska judikatúry Súdneho dvora Európskej únie k viacstupňovým povoľovacím procesom. V rozsudku zo 7. januára 2004 vo veci C-201/02, *The Queen na návrh Delena Wells proti Secretary of State for Transport, Local Government and the Regions*, ECLI:EU:C:2004:12 (ďalej len „rozsudok Wells“), Súdny dvor zdôraznil, že vplyvy, ktoré sú identifikovateľné už v skoršom štádiu povoľovania, majú byť posúdené v tomto štádiu, nie odsunuté až na neskoršie rozhodnutia. Obdobne rozsudok z 24. februára 2022 vo veci C-463/20, *Namur-Est Environnement ASBL proti Région wallonne*, ECLI:EU:C:2022:121 (ďalej len „rozsudok Namur-Est“), podporuje požiadavku, aby posúdenie vplyvov bolo úplné a aby čiastkové rozhodnutia neprejudikovali výsledok celkového posúdenia.

V Budmericiach sú otázky drenáže, podzemnej vody, tesnenia, priesakových kvapalín a geotechnickej stability identifikovateľné už teraz. Preto ich nemožno ponechať až do ďalších stupňov projektovej dokumentácie a súčasne uzavrieť, že plné posudzovanie vplyvov na životné prostredie nie je potrebné.

Obec navrhuje, aby bol v plnom procese posudzovania vplyvov na životné prostredie vypracovaný nezávislý hydrogeologický posudok, ktorý posúdi najmä:

1. maximálnu a minimálnu hladinu podzemnej vody,
2. sezónne a extrémne zrážkové scenáre,
3. lokálne zvodnené šošovky a tlakový režim vody,
4. riziko vztlaku a ataku podzemnej vody na konštrukciu skládky,
5. účinnosť navrhovaného drenážneho systému,
6. stav tesnenia a riziko priesakových kvapalín,
7. dlhodobý monitoring do obdobia po rekultivácii

Záverom môžeme jasne a bez ďalšieho konštatovať, že ak teda správny orgán určil výrokom Záväzného stanovisko zo zisťovacieho konania, že sa daná zmena nebude posudzovať, konal tak v rozpore so zákonom, pretože tento výrok nemá oporu v odôvodnení, nie je zrejmé, ako správny orgán sa k tomuto výroku dostal, akými úvahami ho podporil, nenaplnil ani svoju hlavnú úlohu a teda detailne nepreskúmal všetky vplyvy podľa Prílohy č. 10 k zákonu, čím vlastne konal nezákonne a výsledkom jeho činnosti môže byť iba nezákonné vydané Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania.

- Verejné zdravie, doprava, hluk, ovzdušie a havarijné riziká

Pri skládke nebezpečných odpadov nemožno významnosť vplyvov zužovať na otázku, či sa nemení spôsob ukladania odpadu. Plné posudzovanie vplyvov na životné prostredie má preveriť aj dopravné zaťaženie, hluk, prašnosť, emisie, rozptylové pomery, havarijné scenáre, riziko požiaru, riziko zlyhania drenážneho alebo tesniaceho systému, monitoring, dlhodobú starostlivosť po uzatvorení a možné vplyvy na verejné zdravie.

Samotná existencia viacerých podmienok síce nemusí automaticky znamenať významný nepriaznivý vplyv, avšak v spojení s povahou skládky nebezpečných odpadov, prehĺbením dna, zistením podzemnej vody v malej hĺbke a neuzavretými otázkami drenáže preukazuje, že ide o riziká vyžadujúce odborné posúdenie v plnom procese posudzovania vplyvov na životné prostredie.

Obec preto požaduje, aby boli v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie vypracované najmä tieto odborné podklady:

1. hydrogeologický posudok,

2. projekt ochrany vôd,
3. havarijný plán,
4. rozptylová štúdia,
5. hluková štúdia,
6. dopravno-kapacitné posúdenie,
7. hodnotenie vplyvov na verejné zdravie,
8. návrh monitoringu a analýza dlhodobej starostlivosti po ukončení prevádzky.

II.

Podľa obce je nutné taktiež poukázať na verejný a európsky rozmer celého konania, a to nasledovne:

Obec osobitne poukazuje na petíciu za povinné hodnotenie vplyvov na životné prostredie pri zmene navrhovanej činnosti skládky Budmerice. Podľa oznámenia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky bola petícia doručená v listinnej forme s 596 podpismi a v elektronickej forme so zoznamom 853 osôb, spolu teda 1 449 osôb. Petícia žiadala, aby Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky rozhodlo, že zmena bude podliehať povinnému hodnoteniu vplyvov na životné prostredie, aby bola obec Budmerice a všetky okolité obce prizvané do konania a aby bola verejnosť informovaná o všetkých krokoch a mala možnosť aktívne sa zapojiť.

Petícia je dôkazom verejného záujmu a dotknutosti verejnosti. Pri takomto prejave verejného záujmu malo byť odôvodnenie „nebude sa posudzovať“ mimoriadne konkrétne a presvedčivé. Napadnuté záväzné stanovisko však verejný záujem a požiadavku plného posudzovania vplyvov na životné prostredie nevyhodnotilo v štandarde, ktorý vyžaduje Aarhuský dohovor a smernica EIA.

Práve v tomto kontexte je relevantný aj rozsudok Križan. Pri skládke odpadov Súdny dvor Európskej únie zdôraznil význam včasného prístupu verejnosti k relevantným informáciám a účinnej účasti v rozhodovacom procese. Ak petícia podporená 1 449 osobami výslovne žiada plné hodnotenie vplyvov, zapojenie obce a okolitých obcí a informovanie verejnosti, príslušný orgán mal tento verejný záujem vyhodnotiť nielen formálne, ale ako dôvod na transparentné a úplné odborné posúdenie.

Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, publikovaný oznámením Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 43/2006 Z. z. (ďalej len „Aarhuský dohovor“), je medzinárodná zmluva, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola označená ako medzinárodná zmluva podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Vyžaduje prístup k informáciám, účinnú účasť verejnosti v environmentálnom rozhodovaní a prístup k spravodlivosti. Príloha I bod 5 Aarhuského dohovoru výslovne uvádza zariadenia na skládkovanie nebezpečného odpadu. Bod 22 prílohy I zdôrazňuje aj význam zmien a rozšírení činností.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie v kodifikovanom znení, v znení Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014 (ďalej len „smernica EIA“), vyžaduje, aby projekty s pravdepodobnými významnými vplyvmi na životné prostredie boli posúdené pred udelením povolenia. Článok 4 a príloha III smernice EIA vyžadujú zohľadniť charakteristiku projektu, kumuláciu, miesto, citlivosť

územia, rozsah, povahu, trvanie, frekvenciu, pravdepodobnosť a reverzibilitu vplyvov. V predmetnej veci práve tieto kritériá hovoria v prospech plného posudzovania vplyvov na životné prostredie.

Aarhuský dohovor a smernica EIA preto podporujú výklad, podľa ktorého zmeny zariadení na skládkovanie nebezpečného odpadu, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie, nemožno vybaviť formalisticky a bez reálnej verejnej účasti. Pri existencii odborných pochybností o vode, drenáži, tesnení, priesakových kvapalinách, havarijných rizikách a kumulatívnych účinkoch má byť uprednostnený postup zabezpečujúci vyššiu mieru odborného preverenia a verejnej účasti, teda plné posudzovanie vplyvov na životné prostredie.

Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie uvedená v jednotlivých častiach tohto rozkladu podporuje rovnaký záver: rozhodujúci je reálny možný vplyv zmeny, nie jej formálne označenie; nemožno sa obmedziť na jedno kvantitatívne kritérium; treba zohľadniť kumulatívne účinky; identifikovateľné otázky nemožno odsúvať do neskorších povolovacích stupňov; a záver „nebude sa posudzovať“ musí byť konkrétne a preskúmateľne odôvodnený.

III.

Obec poukazuje na porovnateľnú vec „Skládka odpadov na nebezpečný odpad v lokalite Zohor (Zmena č. 4)“, vedenú v centrálnom informačnom systéme EIA/SEA. Obec si je vedomá, že vec Zohor nie je skutkovo totožná s vecou Budmerice a nejde o záväzný precedens. Je však významná ako porovnateľná správna prax pri zmene existujúcej skládky nebezpečných odpadov.

Vo veci Zohor išlo o existujúcu skládku nebezpečných odpadov a o kapacitnú a technickú zmenu realizovanú v existujúcom areáli. Podstatné je, že ani skutočnosť, že zmena nevyžadovala nový záber pôdy, neviedla k tomu, že by sa odborné otázky vybavili len stručným screeningovým záverom. V procese sa riešila potreba kapacity pre nebezpečný odpad, technické riešenie skládky, deliace a tesniace prvky, ochrana pôdy, povrchovej vody a podzemnej vody, priesakové kvapaliny, monitoring a vyhodnotenie stanovísk.

Tento porovnávací prípad je významný preto, že rovnaké alebo obdobné otázky sú rozhodujúce aj v Budmericiach. V Budmericiach však nejde iba o kapacitné navýšenie, ale aj o prehĺbenie dna skládkového telesa o 3,0 m, pričom z podkladov vyplýva výskyt podzemnej vody v malej hĺbke a samotné napadnuté záväzné stanovisko ukladá zosúladiť informácie o drenážnom systéme až v ďalších stupňoch projektovej dokumentácie. To sú okolnosti, ktoré hovoria skôr v prospech prísnejšieho odborného preverenia než v prospech záveru „nebude sa posudzovať“.

Vec Zohor preto obec nepoužíva ako dôkaz, že každá zmena skládky nebezpečných odpadov musí byť automaticky predmetom plného EIA. Používa ju ako dôkaz primeranosti požiadavky obce, aby sa pri technickej a kapacitnej zmene skládky nebezpečných odpadov odborne, verejne a preskúmateľne posúdili otázky kapacity, tesnenia, drenáže, podzemných vôd, priesakových kvapalín, monitoringu a stanovísk dotknutých subjektov. Ak Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky v Budmericiach zvolilo menej prísny postup ako pri porovnateľnej veci Zohor, malo tento rozdiel konkrétne a preskúmateľne odôvodniť. To sa podľa názoru obce nestalo.

IV.

V nadväznosti na rozkladový návrh obec uvádza, že v plnom procese posudzovania vplyvov na životné prostredie bude potrebné odborne preveriť najmä tieto otázky:

1. nezávislé hydrogeologické posúdenie výskytu podzemnej vody, vrátane výskytu vody v sonde B-2 v hĺbke 1,50 m p. t. a jeho vzťahu k prehĺbeniu dna skládkového telesa o 3,0 m;
2. úplnú projektovú dokumentáciu drenážneho systému a posúdenie jeho účinnosti pri sezónnych a extrémnych stavoch;
3. účinnosť tesniacich prvkov skládky, riziko priesakových kvapalín, riziko vztľaku a ataku podzemnej vody na konštrukciu skládky;
4. hodnotenie vplyvov na verejné zdravie, rozptylovú štúdiu, hlukovú štúdiu a dopravnokapacitné posúdenie;
5. kumulatívne vplyvy všetkých predchádzajúcich zmien kazety K5 a existujúcej prevádzky skládky;
6. havarijné scenáre, riziko úniku znečisťujúcich látok, požiarne riziká a dlhodobý monitoring po uzatvorení skládky;
7. riadne zapojenie dotknutej verejnosti a preskúmanie okruhu dotknutých obcí.

Tieto otázky podľa obce nemožno považovať za doplnkové alebo okrajové podklady pre neskoršie povoľovanie. Ide o rozhodujúce otázky environmentálnej bezpečnosti skládky nebezpečných odpadov, ktoré majú byť predmetom plného posudzovania vplyvov na životné prostredie.

Na podklade doteraz uvedeného navrhujeme, aby bolo Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania z 25. mája 2026, vydané Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky pod sp. zn.: 7004/2026-11.1/lm (31204/2026) v rozkaznom konaní zrušené a vec tomuto správnomu orgánu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 30 ods. 9 písm. b) zákona.

obec Budmerice

PhDr. Jozef Savkuliak, starosta obce